

Warszawa, dnia 09 lipca 2021

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Znak sprawy: SZ.mr.073.70.2021

**Pan Wiktor Szmulewicz
Prezes Krajowej Rady
Izb Rolniczych**

e-mail: sekretariat@krir.pl

Szanowny Panie Prezesie,

w nawiązaniu do odpowiedzi udzielonej przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w piśmie z dnia 30 marca 2021 r., o znaku: SZ.sp.610.21.2021, w sprawie dotyczącej możliwości uznania rolniczych spółdzielni produkcyjnych za gospodarstwa wielorodzinne oraz wprowadzenia do ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1655, z późn. zm.), przepisów uznających rolnicze spółdzielnie produkcyjne za wielorodzinne gospodarstwa rolne (w celu uzyskania przez nie uprawnień podobnych do tych, jakie mają rolnicy indywidualni, prowadzący rodzinne gospodarstwa rolne, w tym umożliwienie im dzierżawy gruntów rolnych z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, powoływanego dalej jako „Zasób”), a także odnosząc się do kolejnego wystąpienia Pana Prezesa w tej sprawie, zawierającego dodatkowo prośbę o przeanalizowanie zgłoszonego wniosku pod kątem możliwości zmiany przepisów ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. z 2018 poz. 2073), uprzejmie informuję, co następuje.

Na wstępie pragnę przypomnieć, na co wskazywałem już w odpowiedzi udzielonej uprzednio Panu Prezesowi, że podczas zakończonych w 2019 r. prac nad nowelizacją ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego podnoszona przez Pana Prezesa kwestia była przedmiotem analiz. Jednakże wprowadzenie do ustawy nowego pojęcia, tj. „gospodarstwa wielorodzinnego”, nie zostało wówczas uznane za celowe ze względu na to, że zarówno art. 23 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.), zwanej dalej

„Konstytucją RP” lub „ustawą zasadniczą”, jak i treść preambuły ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego, preferują jednoznacznie gospodarstwa rodzinne, prowadzone przez rolników indywidualnych. Ponieważ w swoich wystąpieniach przywołuje Pan Prezes w szczególności art. 23 zd. 1 Konstytucji RP, jako podstawę dla dokonania wnioskowanej zmiany, pragnę zauważyć, że z uwagi na jego treść (**„Podstawą ustroju rolnego państwa jest gospodarstwo rodzinne.”**), nie stanowi on podstawy do dokonania postulowanej przez Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych zmiany. Kierunek postulowanej zmiany nie jest zgodny z celem wskazanym w ww. przepisie i zmieniałby całkowicie jego dotychczasowy sens.

Aktualne brzmienie **art. 23 Konstytucji RP jako podstawę ustroju rolnego państwa wskazuje wyłącznie gospodarstwo rodzinne**, które stanowi jedyną „wytyczną”, ukierunkowującą działania ustawodawcy na to, jakie treści normatywne powinny się znaleźć w przepisach regulujących ustrój prawny rolnictwa, obligując zwłaszcza do szczególnej dbałości o to, aby wprowadzane w tej materii przepisy, funkcjonujące na gruncie różnych aktów prawnych, były ze sobą spójne. Z kolei postulowana przez Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych zmiana, kolidując z założeniem przyjętym w art. 23 ustawy zasadniczej, koliduje także z pozostałymi istniejącymi w systemie prawnym regulacjami obowiązującymi w tym zakresie (tj. odnoszącymi się do ustroju prawnego rolnictwa), zaś ewentualne dokonanie wnioskowanej zmiany oznaczałoby konieczność zmiany całego ww. systemu w celu ponownego dostosowania przepisów regulujących te kwestie, zawartych w innych aktach prawnych, w szczególności w ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego oraz w ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 2243). Należy przy tym wyraźnie podkreślić, że zmiana polegająca na wprowadzeniu do ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego przepisów uznających rolnicze spółdzielnie produkcyjne za wielorodzinne gospodarstwa rolne, oznaczałaby odejście od nadrzędnych założeń tego aktu prawnego, które wyrażają się w preferowaniu rolnika indywidualnego oraz gospodarstwa rodzinnego, osobiście prowadzonego przez tego rolnika bądź przez osobę zamierzającą utworzyć gospodarstwo rodzinne, dzięki czemu są też w pełni spójne z założeniem głównym, przyjętym w art. 23 ustawy zasadniczej.

Ponadto art. 23 Konstytucji RP, podniesiony do rangi wytycznej, przybiera również **gwarancyjny charakter**. Nakazuje on bowiem organom władzy utrzymanie w polskim rolnictwie **takiej struktury, która zapewnia gospodarstwom rodzinnym charakter „podstawy ustroju rolnego państwa”**, co oznacza, że ustrój rolny i produkcja rolna w Polsce powinny się opierać na rodzinnych gospodarstwach rolnych. W konsekwencji zatem art. 23 Konstytucji RP nakłada na władzę publiczną powinność podejmowania wszelkich działań, aby prowadzenie gospodarstwa rodzinnego było efektywną formą gospodarowania, pozwalającą prowadzić produkcję rolną zarówno w celu zapewnienia „godziwego” utrzymania rodzinom rolniczym, jak i najpewniejszego zaspokojenia potrzeb społeczeństwa. Mając na uwadze ten aspekt nie wydaje się zatem, aby włączenie „gospodarstw wielorodzinnych” do systemu prawa było działaniem sprzyjającym powyższemu celowi, a wręcz można założyć, że w przyszłości osłabiłoby to pozycję gospodarstw rodzinnych, które

w wielu płaszczyznach funkcjonowania nie mogłyby konkurować z gospodarstwami wielorodzinnymi, gdyż skala oraz efekty ich działalności nie byłyby porównywalne. Można również przyjąć, że ustawodawca celowo, od początku, nie przewidział obok gospodarstw rodzinnych także **gospodarstw rolnych o charakterze innym niż rodzinne** jako alternatywy, która również mogłaby stanowić podstawę ustroju rolnego państwa. Jednocześnie jednak dopuścił istnienie w polskim systemie prawnym gospodarstw rolnych nieopartych na „pracy rodzinnej”, takich jak np. gospodarstwa wieloobszarowe, lecz nie przyznał im takiej samej rangi, jaka została nadana gospodarstwom rodzinnym. W tym też kontekście **norma zawarta w art. 23 Konstytucji RP ma charakter ochronny, a to oznacza niedopuszczalność stanowienia aktów prawnych, których skutkiem, choćby pośrednim, mogłoby być ograniczanie i osłabianie gospodarstw rodzinnych**, co było i jest wyraźnie akcentowane w doktrynie (m.in. przez Aleksandra Lichorowicza w studium „Konstytucyjne podstawy ustroju rolnego Rzeczypospolitej w świetle artykułu 23 Konstytucji” i Bogusława Banaszaka w komentarzu „Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej”).

Odnosząc się szczegółowo do kolejnej poruszonej przez Pana Prezesa kwestii, tj. dotyczącej umożliwienia rolniczym spółdzielniom produkcyjnym wydzierżawiania gruntów rolnych z Zasobu, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi wystąpiło o przekazanie niezbędnych danych i informacji w tym zakresie do Centrali Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (zwanego dalej „KOWR”), jako podmiotu uprawnionego do reprezentowania Skarbu Państwa w zakresie mienia wchodzącego w skład ww. Zasobu. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, Skarb Państwa powierzył KOWR wykonywanie prawa własności i innych praw rzeczowych na jego rzecz w stosunku do mienia, o którym mowa w art. 1 i 2 ww. ustawy. Z kolei, zgodnie z art. 5 ust. 2 powołanej ustawy, KOWR, obejmując we władanie powierzone składniki mienia Skarbu Państwa, wykonuje we własnym imieniu prawa i obowiązki z nimi związane w stosunku do osób trzecich, jak również we własnym imieniu wykonuje związane z tymi składnikami obowiązki publicznoprawne. KOWR jest zatem uprawniony zarówno do reprezentowania Skarbu Państwa w zakresie mienia wchodzącego w skład Zasobu, jak i do podejmowania decyzji o sposobie zagospodarowania nieruchomości wchodzących w jego skład, w tym ich rozdysponowania w formie dzierżawy, stosownie do regulacji określonych w rozdziale 8 i 6 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania przetargów na dzierżawę nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 682).

Należy mieć też na uwadze, że obecnie, w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 869, z późn. zm), dzierżawa nieruchomości Zasobu stała się głównym sposobem rozdysponowywania gruntów rolnych Skarbu Państwa. Zgodnie zaś z treścią art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, KOWR grunty rolne Zasobu

o powierzchni 1 ha i większej rozdysponowuje w pierwszej kolejności na rzecz rolników indywidualnych (w rozumieniu art. 6 ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego), w pierwszej kolejności w drodze przetargów ograniczonych na dzierżawę albo sprzedaż. Centrala KOWR odnosząc się bezpośrednio do postulowanej przez Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych zwróciła uwagę na jeszcze inne możliwe jej konsekwencje, zauważając, że stawianie na równi z rolnikiem indywidualnym takiego podmiotu jakim jest rolnicza spółdzielnia produkcyjna, która *de facto* w niewielkim stopniu różni się od spółki prawa handlowego, mogłoby pociągnąć za sobą sprzeciw ze strony spółek prawa handlowego, które zajmują się produkcją rolniczą, ale obecnie także nie mogą uczestniczyć w przetargach ograniczonych do rolników indywidualnych. Podmioty te mogłyby wystąpić z podobnym żądaniem, aby zyskać te same uprawnienia, co rolnicy indywidualni i rolnicze spółdzielnie produkcyjne. Dodatkowe wątpliwości KOWR wzbudziła sugestia Pana Prezesa co do umożliwienia rolniczym spółdzielniom produkcyjnym uczestniczenia w przetargach ograniczonych na prawach rolnika indywidualnego w przypadku kiedy na jednego członka ww. spółdzielni przypada mniej niż 300 ha. Centrala KOWR zwróciła uwagę na fakt, że wśród rolniczych spółdzielni produkcyjnych będących aktualnymi stronami umów zawartych z KOWR nierzadko występują takie, które posiadają kilkudziesięciu członków, a zatem stosowanie zaproponowanego w postulacie „przelicznika” byłoby z drugiej strony za daleko idącym uproszczeniem warunków dopuszczających do udziału w przetargu, stawianych w ramach dotychczasowej procedury wydzierżawiania nieruchomości Zasobu. **W tej kwestii należy mieć też na uwadze, że w istocie nie każdy członek rolniczej spółdzielni produkcyjnej posiada status rolnika indywidualnego, gdyż zgodnie z art. 139 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 Prawa spółdzielczego członkami spółdzielni mogą być rolnicy będący właścicielami lub posiadaczami samoistnymi gruntów rolnych oraz dzierżawcami, użytkownikami lub innymi posiadaczami zależnymi gruntów rolnych, a także inne osoby mające kwalifikacje przydatne do pracy w spółdzielni.** Zatem propozycja Pana Prezesa, co do umożliwienia rolniczym spółdzielniom produkcyjnym uczestniczenia w przetargach ograniczonych **na prawach rolnika indywidualnego** w przypadku kiedy na jednego członka ww. spółdzielni przypada mniej niż 300 ha wobec faktu, że **nie każdy z członków rolniczej spółdzielni produkcyjnej sam musi być rolnikiem, a z kolei będąc nim nie musi spełniać przesłanek kwalifikujących go jako rolnika indywidualnego**, nie może być pozytywnie oceniona ani tym bardziej uznawana za jedyny wymóg, jaki rolnicze spółdzielnie produkcyjne winny spełniać, aby brać udział w przetargach ograniczonych na prawach rolnika indywidualnego.

Z danych przekazanych przez Centralę KOWR wynika, że aktualnie 226 rolniczych spółdzielni produkcyjnych włada nieruchomościami Zasobu, na podstawie obowiązujących umów dzierżawy zawartych z KOWR, które obejmują grunty o łącznej powierzchni 14 tys. ha, z czego powierzchnia nieruchomości w skład których wchodzi zabudowane ośrodki gospodarcze to ponad 5 tys. ha. W ciągu ostatnich 3 lat KOWR dokonał czterech sprzedaży nieruchomości Zasobu na rzecz rolniczych spółdzielni produkcyjnych w ramach przysługującego im pierwszeństwa w nabyciu stosownie do art. 29 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami

rolnymi Skarbu Państwa. W tym okresie także przedłużono okres obowiązywania 98 umów dzierżawy zawartych z rolniczymi spółdzielni produkcyjnymi i tylko co do 10 takich umów podjęto decyzję o nieprzedłużeniu okresu ich obowiązywania (jak wskazał KOWR okres obowiązywania dwóch umów nie mógł być przedłużony, ponieważ ww. spółdzielnie nie zgodziły się na wyłączenie z przedmiotu dzierżawy 30% powierzchni dzierżawionych użytków rolnych). Obecnie też kolejnych 8 wniosków o przedłużenie okresów obowiązywania umów dzierżawy, obejmujących łącznie obszar 350 ha, jest w trakcie analizowania przez KOWR. W tej kwestii, tj. dotyczącej ewentualnego przedłużania okresów obowiązywania umów dzierżawy, należy mieć też na uwadze, że zgodnie z przyjętymi przez KOWR regulacjami wewnętrznymi, w odniesieniu do umów, w których dzierżawcą nieruchomości nie jest osoba prowadząca gospodarstwo rodzinne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego, **umowy takie, co do zasady, są przedłużane na okres od 5 do 8 lat.** Z powyższych informacji i danych uzyskanych z KOWR nie wynika zatem, aby rolnicze spółdzielnie produkcyjne nie miały możliwości dzierżawienia bądź nabywania nieruchomości Zasobu.

Jeśli chodzi o kolejny punkt zawarty w postulacie Zarządu Krajowej Rady Izb Rolniczych, tj. dotyczący stworzenia rolniczym spółdzielniom produkcyjnym możliwości ewentualnego korzystania przez ww. podmioty ze wsparcia przewidzianego w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich, w tym przeznaczonego na modernizację gospodarstw, należy wskazać, że w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020, w instrumencie wsparcia „Modernizacja gospodarstw rolnych”, wsparcie może otrzymać rolnik prowadzący działalność rolniczą w celach zarobkowych lub, w wybranych obszarach, również grupa takich rolników po spełnieniu dodatkowych warunków. Jest przy tym **zasadą, że rolnik posiadający gospodarstwo o powierzchni powyżej 300 ha nie może ubiegać się o pomoc w ramach instrumentu wsparcia „Modernizacja gospodarstw rolnych”.** Zapis ten znalazł odzwierciedlenie w przepisach krajowych, tj. w § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 sierpnia 2015 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłaty pomocy finansowej na operacje typu „Modernizacja gospodarstw rolnych” w ramach poddziałania „Wsparcie inwestycji w gospodarstwach rolnych” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 719, z późn. zm.). Obecnie nie planuje się zmian w tym zakresie, w szczególności polegających na przyjęciu innej niż wskazana normy obszarowej, tj. 300 ha.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005, w przypadku inwestycji wspierających restrukturyzację gospodarstw, państwa członkowskie ukierunkowują wsparcie dla gospodarstw zgodnie z analizą SWOT (tj. metodą analizy strategicznej), przeprowadzoną w odniesieniu do unijnego priorytetu rozwoju obszarów wiejskich „zwiększenie rentowności gospodarstw i konkurencyjności wszystkich rodzajów rolnictwa we wszystkich regionach oraz promowanie innowacyjnych technologii w gospodarstwach rolnych

i zrównoważonego zarządzania lasami”. W związku z tym, polski PROW 2014-2020 zawiera różnorodne instrumenty o charakterze inwestycyjnym, np. w ramach poddziałania „Wsparcie inwestycji w gospodarstwach rolnych” wyróżniono m.in. instrument wsparcia „Modernizacja gospodarstw rolnych”. Instrument ten realizuje cel szczegółowy, określony w art. 5 pkt 2 lit. a ww. rozporządzenia nr 1305/2013, tj. służyć ma poprawie wyników gospodarczych wszystkich gospodarstw oraz ułatwianie restrukturyzacji i modernizacji gospodarstw, szczególnie z myślą o zwiększeniu uczestnictwa w rynku i zorientowania na rynek, a także zróżnicowania produkcji rolnej. Natomiast biorąc pod uwagę wyniki analizy SWOT, dostępne ekspertyzy oraz stwierdzone potrzeby, a także uwzględniając ograniczenia budżetowe, określono cel ww. instrumentu wsparcia (tj. zwiększenie rentowności i konkurencyjności gospodarstw), oraz zdefiniowano grupę docelową gospodarstw o wielkości fizycznej do 300 ha, która jest objęta pomocą inwestycyjną w formie dotacji. Tym samym wskazana norma obszarowa stanowi tutaj podstawowe kryterium, które jest jednakowo stosowane wobec wszystkich podmiotów zainteresowanych skorzystaniem ze wsparcia w ramach ww. instrumentu.

Należy również stwierdzić, zgodnie z art. 138 Prawa spółdzielczego, że istota rolniczych spółdzielni produkcyjnych przesądza o tym, że najważniejsze dla tych organizacji jest prowadzenie wspólnego gospodarstwa rolnego, zaś ewentualna działalność na rzecz indywidualnych gospodarstw rolnych jej członków ma jedynie charakter fakultatywny. Sami zaś rolnicy będący członkami ww. spółdzielni dobrowolnie podjęli decyzję o zrzeszeniu się w tej formie, a zatem świadomie wybrali zespołowe prowadzenie działalności gospodarczej w rolnictwie w oparciu o funkcjonowanie rolniczej spółdzielni produkcyjnej poprzez pracę na jej rzecz oraz utożsamianie się z jej interesami i prowadzoną działalnością. Tym samym należy uznać, że poszczególni członkowie organizacji spółdzielczej preferują przede wszystkim prowadzenie wspólnego gospodarstwa rolnego oraz zorganizowane współdziałanie w charakterze członków spółdzielni, zmierzające do osiągnięcia wspólnego celu (realizacji wspólnych zadań gospodarczych), w ramach wcześniej ustalonych przez spółdzielców kierunków działalności gospodarczej. Jednocześnie niektórzy spośród członków ww. spółdzielni, będący rolnikami mogą przy tym, niezależnie od statusu członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej, posiadać status rolników indywidualnych (o ile spełniają wszystkie przesłanki, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego). Sytuacja ta jest możliwa w przypadku, kiedy statut spółdzielni, stosownie do art. 141 §1 Prawa spółdzielczego, przewiduje, że członek posiadający grunty jest obowiązany wnieść te grunty jedynie w części (a nie w całości), jako wkład do spółdzielni. Wówczas pozostała część gruntów tego członka spółdzielni stanowi nadal jego własne gospodarstwo rodzinne. W efekcie zaś tacy rolnicy mogą posiadać zatem podwójny status, tj. i rolników indywidualnych i członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, co przekłada się zazwyczaj na większe korzyści i silniejszą pozycję w stosunku do rolników indywidualnych oraz osób posiadających kwalifikacje rolnicze określone w przepisach o kształtowaniu ustroju rolnego, zamierzających utworzyć gospodarstwo rodzinne, niebędących członkami rolniczych spółdzielni produkcyjnych. Z podobną sytuacją, jak się wydaje, mamy

również do czynienia w przypadku rolników wskazanych w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników, tj. członków spółdzielni rolników, ale wyłącznie tych będących osobami fizycznymi, którzy prowadzą gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym lub działalność rolniczą w zakresie działów specjalnych produkcji rolnej, są producentami produktów rolnych lub grup tych produktów lub prowadzą chów lub hodowlę ryb, a jednocześnie spełniają przesłanki kwalifikujące ich do bycia rolnikami indywidualnymi, przewidziane w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego. Przede wszystkim zaś ww. rolnicy, którzy zachowują taki podwójny status mogą np. dzięki temu uczestniczyć w przetargach ograniczonych organizowanych przez KOWR w trybie art. 29 ust. 3b pkt 1 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa. Dlatego proponowana przez Krajową Radę Izb Rolniczych zmiana, mająca na celu „zrównanie ze statusem rolników indywidualnych”, w odniesieniu do ww. przypadków nie znajduje uzasadnienia.

Pragnę przy tym zauważyć, że rolnicza spółdzielnia produkcyjna w zakresie posiadanego kapitału w postaci areалу ziemi, jak i kapitału ludzkiego dysponuje zupełnie odmiennymi od rolnika prowadzącego gospodarstwo rodzinne, zasobami, co przekłada się odpowiednio na skalę prowadzonej przez te podmioty działalności gospodarczej oraz osiągnane z tego tytułu profity. Mając zaś na uwadze, aby istniejące w powyższym zakresie dysproporcje nie powodowały całkowitego wykluczenia rolników prowadzących działalność na mniejszą skalę, ustawodawca ograniczył to ryzyko stosując jedną normę obszarową, tj. 300 ha, którą wprowadził na gruncie art. 28a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz art. 2a ust. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego. **Zatem ustawowe ograniczenia pod względem możliwości nabywania nieruchomości rolnych, w tym nieruchomości Zasobu, należy odnieść nie tylko do rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ale także bezpośrednio do wszystkich rolników, w przypadku gdy łączna powierzchnia posiadanych przez nich użytków rolnych osiągnęła ustawowy limit 300 ha.**

W tej sytuacji brak jest podstaw do zrealizowania postulatu Zarządu Krajowej Rady Izb Rolniczych, w szczególności zaś nie jest to możliwe w zaproponowany w ww. wystąpieniu sposób (tj. poprzez zmianę stosownych przepisów ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników), zatem stanowisko w tej sprawie wyrażone przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w piśmie z dnia 30 marca 2021 r., o znaku: SZ.sp.610.21.2021, pozostaje aktualne.

Jednocześnie jednak należy podkreślić, że Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi prowadzi stały monitoring funkcjonowania przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego, jak i ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, w ramach którego wszystkie zgłaszane przez zainteresowane podmioty, w tym w szczególności przez samorząd rolniczy, uwagi są analizowane pod kątem możliwości dokonania odpowiednich zmian w przepisach prawa. Dlatego mogę zapewnić Pana Prezesa, że w trakcie najbliższych prac nad nowelizacją ww. aktów prawnych zostaną poddane szczególnej

analizie wszystkie postulaty dotyczące wprowadzenia ewentualnych preferencji dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych w procesie obrotu nieruchomościami rolnymi.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Szymon Giżyński
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	1892359.5933576.3932233
Nazwa dokumentu	SZ.mr.073.70.2021 odp. dla Prezesa KRIR na 2 wystąpienie w sprawie dot. uznania rolniczych spółdzielni produkcyjnych za gospodarstwa wielorodzinne oraz wprowadzenia zmian do ukur i ugnsp.pdf
Tytuł dokumentu	SZ.mr.073.70.2021 odp. dla Prezesa KRIR na 2 wystąpienie w sprawie dot. uznania rolniczych spółdzielni produkcyjnych za gospodarstwa wielorodzinne oraz wprowadzenia zmian do ukur i ugnsp
Sygnatura dokumentu	SZ.mr.073.70.2021
Data dokumentu	2021-07-09 11:16:01
Skrót dokumentu	D58A454BC78BAACECD19002FD3E04F84F20D439D
Wersja dokumentu	1.51
Data podpisu	2021-07-09
Podpisane przez	Szymon Giżyński; MRiRW Sekretarz Stanu
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego karta
	EZD 3.104.37.37.7626
Data wydruku:	2021-07-09 12:57:01
Autor wydruku:	Jaškowska Maria